

Да се не разбѣтатъ
годинѣ сѣихъ —

Самъ, да избегне глумна превара,
Момко заднимъ се въ къта издрѣпна...

Ужъ въ изненада самъ, станѣника
На коледарки соннато свика,

И при невяста грижна пристѣпи,
Дигнала въ рѣце първенакъ скѣпи.

Съ прѣстъ го по гушка мило погали:
«Иска ли песень, гидия мали?»

Татко и майци попано чедо!
Хай, та и нему двойна зареда

Съ отборна песень честь ще възхвали!
Иска ли песень, аждерко мали?»

Повторъ погали рожбата дивна —
И къмъ певачи съсъ глава кивна.

Дружно се първа съ втора зареда
Тамъ при невяста скупомъ събраха,
Та съсъ отбрана песень припаха
Въ майчини скути шалаво чедо.

Хоръ

Въ полунощи, време тайно,
Надъ люлка на рожба драга,
Спре се наречница блага,
Прилетяла отъ незнайно.

Часъ се спре и часъ нарече:
«Ясно чедо, първородно,
Съ блага вестъ на време сгодно,
Богъ ме прати отъ далече.

На честитъ си день родено,
За дни още по-честити —
Съ тебе майка да се кити,
Като съ перо позлатено.